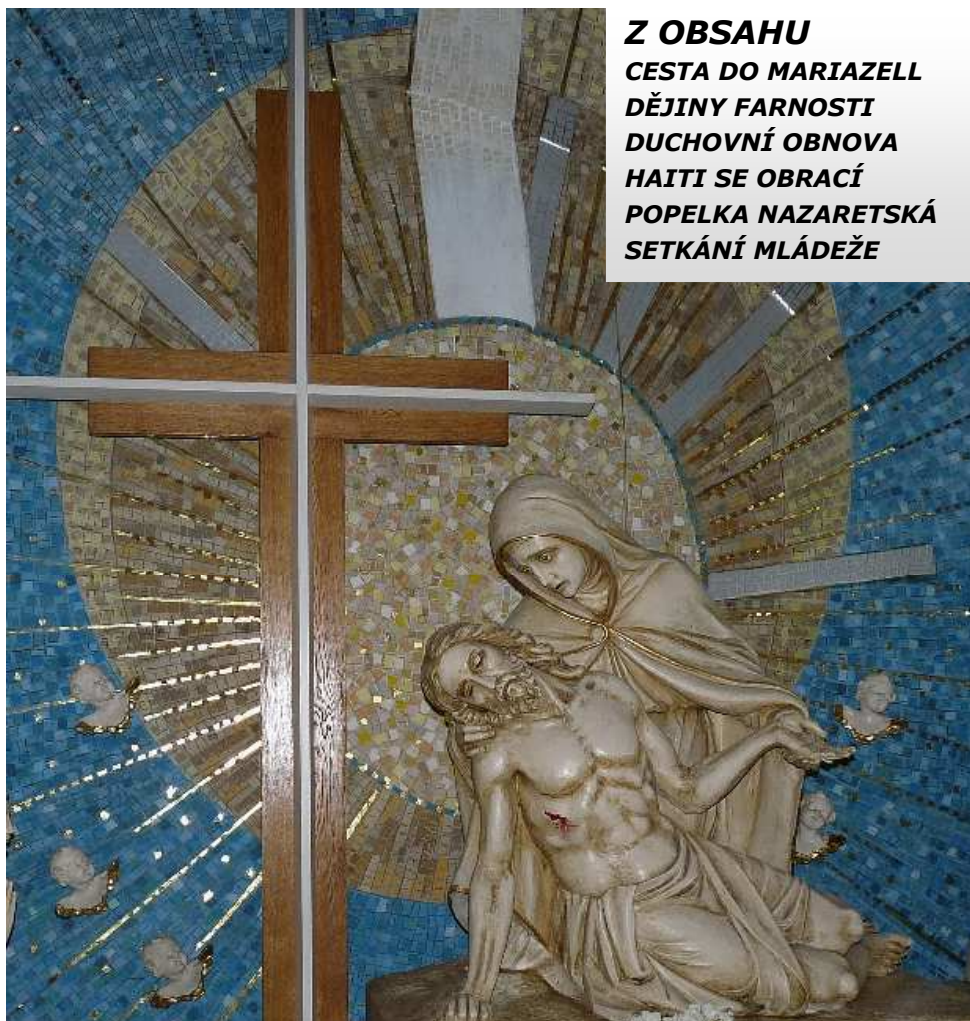

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
8. ROČNÍK - DUBEN 2010 - ČÍSLO 82

FARNÍČEK

Z OBSAHU
CESTA DO MARIAZELL
DĚJINY FARNOSTI
DUCHOVNÍ OBNOVA
HAITI SE OBRACÍ
POPELKA NAZARETSKÁ
SETKÁNÍ MLÁDEŽE

Radostné prožití svátků velikonočních

DUCHOVNÍ SLOVO

První obraz: Ježíš ukřižovaný - Druhý obraz: Ježíš vzkříšený.

Tyto dva obrazy nejsou rovnocenné. Zatímco první obraz je konkrétní, druhý vychází z hluboké víry křesťana. Velikonoční změněný svět je protikladný – kříž se stal symbolem v našem světě, v němž nadále panuje nenávisť, vykořisťování, boj o moc, bolest, nemoc, smrt, strach...A vzkříšení? Ano, je tu naděje, jsou tu nové začátky. Jistěže i v běžném životě se občas setkáváme i s radostným „vzkříšením“. Je ale poměr křížů, radosti a naděje v rovnováze? Triumfální vítězství vzkříšení se přece nekoná veřejně. Svým protivníkům se Ježíš nezjevil jako vzkříšený! Ani jeden text nehovoří o jeho triumfální konfrontaci se zahanbenými nepřáteli nebo katy. Místo toho se dovídáme o tom, že se Ježíš setkal se svými učedníky a učednicemi. Co je na těchto setkáních nápadné? Je z nich patrné váhání, nejistota a pochybnosti. Velikonoční evangelia hovoří o tom, že se Ho učedníci museli učit vnímat nově, poznávat Ho jinak a vidět tam, kde by to nepředpokládali, nebo by je to ani nenapadlo. Čili nezústat stát s pohledem bezmocně upřeným na přemoženého Ježíše na kříži, ale hledat a osvojit si Boží perspektivu. Poslední slovo (i čin) má a bude mít Bůh. K velikonoční víře nelze dospět vůlí. Víra je dar setkání. Setkejme se s Pánem a hovořme s NÍM.

Velikonoční milosti Vám přeje otec Miroslav

POZVÁNKA NA KONCERT

Zlínský sbor Canticum Camerale se po velikonočních znovu představí v našem kostele. Uslyšíme novodobou premiéru díla italského skladatele Antonia Rigattiho – Mariánské nešpory, která bude tématicky doplněna o další vokálně instrumentální skladby.

**KONCERT SE USKUTEČNÍ V SOBOTU 17. DUBNA OD 16 HODIN
V KOSTELE SVATÉHO MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU.**

OD A DO Z - O JÍDLĚ A PITÍ - FRANTIŠEK ZÁLOHA

- ❖ Doporuč své ženě zeleninu denně.
- ❖ Hlad je nejlepší kuchař.
- ❖ Hodně jíst a hodně pít není správná cesta ke zdraví.
- ❖ Hlad naučil lidi připravovat nové pokrmy.
- ❖ Hlad je nejlepší koření pokrmů.
- ❖ Hladový žaludek se ani krásnými bajkami naplnit nedá.
- ❖ Hlad a láska určují veškeré lidské dějiny.
- ❖ Hospodyňkám lékař praví, že je ryba pokrm zdravý.
- ❖ Chléb je Boží dar.

POPELKA NAZARETSKÁ V NAŠEM KOSTELE

V sobotu 7. března po večerní mši svaté se v našem kostele představil s poetickým pásmem hudby a veršů chrámový sbor z Trnavy.

Zhruba dvacítka zpěváků a tři recitátoři přednesli jeden ze skvostů české katolické poezie – známou Renčovu Popelku Nazaretskou.

Básník, který často pobýval také ve Fryštáku o svém díle, které poprvé vyšlo knižně až v roce 1969 napsal:

"Tato skladba vznikala a slovo od slova byla zapsána do paměti už před mnoha lety, tam, v největší samotě už ve vyšetřovacích vazbách. Stovky a stovky muklů ji znaly z paměti buď částečně nebo celou, v nesčetných opisech obíhala po světě už dávno předtím, než já jsem se vrátil domů. A tak přemnozí jen čekali na nepravděpodobnou chvíli, kdy snad přece jen knižně vyjde. Vychází tak, jak mi v těch samotách byla darována, zcela doslovně darována, proto jsem se neodvážil změnit, když šla do tisku, ani slůvko, třeba by se zdálo, že tu i onde by byla na místě menší korektura.

- pn -

Na straně 10 si můžete přečíst – jak to slyšel" jeden z nás".
Moc děkuji za krásný dopis - odezvu na tuto akci.

HRÁLI JSME KŘÍŽOVOU CESTU NA SETKÁNÍ MLÁDEŽE

Farní dramatický
krůžek (FADRAK)
znovu v akci
na setkání
mládeže děkanátů
ve Valašské Polance

Dětská schola z Lidečka

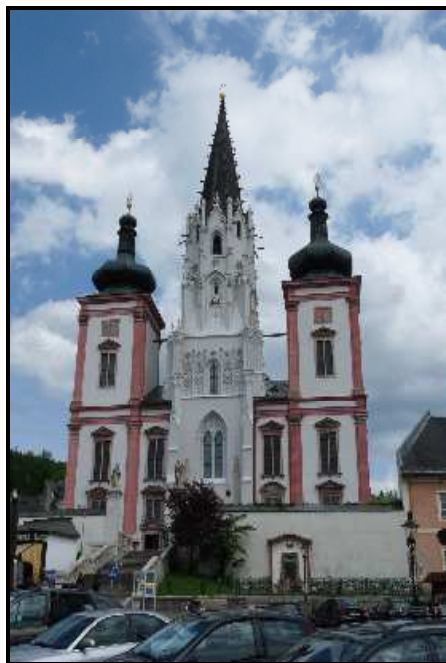
Sobota 27. března – Valašská Polanka. Setkání mládeže tří děkanátů Vizovického, Vsetínského a Valašsko-meziříčského.

Po roce se naše farní divadelní společenství znovu představilo s dramaturgií Křížové cesty. Sál kulturního domu ve Valašské Polance zaplněný mladými se na půl hodiny zklidnil po předchozím vystoupení dětské scholy s Lidečka a my jsme mohli začít...

I přes to, že jsme tentokrát nehráli v kostele (který tu mají mimochodem také moc pěkný) atmosféra a zážitky z „Křížovky“ byly úžasné. A slova chvály otce Káji Hořáka – že lepší zakončení děkanátního setkání než tato dramaturgie plná velkých myšlenek si ani nedovede představit nás moc hřála u srdce. Poděkování patří všem účinkujícím, kteří si toto sobotní odpoledne udělali čas a reprezentovali naši farnost (už poněkolkáté) na setkání mladých.

POUŤ DO MARIAZELL - (z deníku Veroniky Osohové)**ČTVRTEK - 2. 7. 2009***Mariazell – Fryšták*

Ráno jsme někteří nadšenci vstávali v pět, abychom se podívali na východ slunce. Bohužel nám to nevyšlo – všude byla mlha. A tak jsme se ještě na chvíli vrátili do spacáků. V osm hodin jsme šli na mši svatou. Po ní jsme se už se všemi věcmi rozložili na náměstí a uvařili si čaj, namazali chleba a posnídali. Odjíždět jsme měli krátce po poledni a tak jsme se s holkama vydaly najít nádraží. Jak se nám krásně šlo bez těžkých baťohů :-). Pak jsme ještě stihli napsat pár pohledů, pomodlit se v kapličce růženec speciálně za naše dobrodince, koupit vynikající zmrzlinu a pak, abychom nevyšli ze cviku jsme se v dešti vydali na nádraží. Z Mariazell do St. Pölten vedla úzkokolejka. Projížděli jsme krásnou krajinou, ale většina z nás byla už tak unavená, že usnula. Poslední úsek cesty do St. Pölten jsme jeli kvůli výluce autobusem. Pak jsme jeli vlakem do Vídně, přes Vídeň S-bahnem a dál pak do Břeclavi. Kousek před Břeclaví byla opět výluka a tak nás na nádraží dovezl autobus. A tam už se naše cesty rozešly. Všichni kromě mě jeli do Brna – stála jsem na nástupišti a mávala za odjíždějícím vlakem. Dojela jsem do Zlína a odtud už mě „domácí taxi :-)" dovezlo až domů. Naše pouť dlouhá 182 kilometrů byla u konce. *S Boží pomocí jsme vše šťastně zvládli.*

ASTRONOMIE A DATA BIBLICKÝCH UDÁLOSTÍ

*V současné době ožívají fundamentalistické pokusy o doslovný výklad Bible. Tento problém se zčásti týká astronomie, a proto bych rád připomenul, jak se dnešní astronomie dívá na celou tuto záležitost. Gregoriánský kalendář je používán prakticky po celém světě. Počítá letopočet od údajného roku Kristova narození, ale v porovnání s dříve užívaným kalendářem juliánským zavádí složitější pravidlo o přestupných rocích. Juliánský kalendář je založen na reformě vyhlášené Juliem Caesarem. Jelikož doba oběhu Země kolem Slunce není celistvým násobkem délky otočky Země kolem osy (vztažené ke Slunci), rozešel by se kalendář s délkou roku 365 dní poměrně rychle s nástupy ročních dob, což je velmi nepraktické. Juliánská reforma proto zavedla vložený (přestupný) den každý čtvrtý rok. Tím se docílilo "průměrné délky roku" 365,25 dne, což je jen o něco málo více než "přesná" délka roku 365,24220 dne. Rozdíl mezi průměrnou délkou juliánského roku a skutečnou dobou oběhu Země kolem Slunce tak činí jen 11 min 12 s, ale i tato zdánlivě drobná diference naroste na plný den již za 129 let. Původní juliánský kalendář počítal letopočet od počátku vlády význačných panovníků římské říše. Teprve v 6. století našeho letopočtu (AD 532) navrhl opat římského kláštera Dionysius Exiguus, aby za základ letopočtu přijali křesťané rok Kristova narození. *Návrh se ujal a tak vznikl křesťanský letopočet AD (Anno Domini); pro numerickou chybu se však jeho počátek zcela určitě nekryje se skutečným rokem Kristova narození – a tak poněkud paradoxně se Ježíš Kristus narodil nejspíš v r. 7 př. n. l.**

Důležitým astronomicky zařaditelným biblickým údajem je i datum Kristova ukřižování. V té době se Židé řídili lunárním kalendářem a datum velikonoc určovali podle okamžiku prvního jarního úplňku. Začátek lunárních měsíců byl definován prvním zpozorováním Měsíce (po novu) na večerním soumrakovém nebi. Tak lze rekonstruovat data velikonoc v letech panování Pontia Piláta (26 - 36 AD), přičemž nejpravděpodobněji ukřižování spadá do let 29 - 33 AD. Takto uvažoval Isaac Newton, jenž v r. 1733 nabídl následující alternativy pro Velký pátek: 7. dubna 30, 3. dubna 33 a 23. dubna 34, přičemž poslední možnost považoval za nejpravděpodobnější.

Podle Humphreyse a Waddingtona (1990) v den 3. dubna 33 v podvečer vyšel v Jeruzalémě Měsíc v úplňku zčásti zatmělý a zatmění skončilo 51 minut po východu Měsíce. To se zdá být ve shodě s líčením evangelistů (Mat 27,45; Mar 15,33; Luk 22,44), a proto podle shodného mínění historiků právě toto datum lze považovat za den Kristova ukřižování.

To ale znamená, že Ježíš Kristus zemřel na kříži ve věku 40 let.

z knihy "Jiřího Grygara – Věda a víra"

KNĚŽÍ, KTERÍ PŮSOBILI VE FRYŠTÁKU (26. ČÁST)

**Nedatovaná
fotografie kněží
před olomouckou
katedrálou.
P. Kubín je
v prostřední řadě
druhý zprava.**

Jak už jsem se zmínil v jednom z předchozích čísel, zápisy faráře P. Jana Kubína ve farní kronice jsou velmi podrobné a detailní. Proto vybírám jen nejdůležitější a nejzajímavější události, které se ve farnosti za doby jeho působení odehrály.

Minule jsme si mj. připomněli stavbu a žehnání nových varhan v roce 1931. Dnes tedy začneme rokem 1932. V tomto roce byla patrně nejvýznamnější událostí ve farnosti primice místního rodáka P. Antonína Unzeitiga (1907-1970), která se konala 10. července. Primice se účastnilo mnoho kněží, mezi nimi např. P. pplk. Václav Němec z Brna, taktéž místní rodák, dále Mons. Dr. Stanislav Zela, arcibiskupský sekretář a nebo Mons. ThDr. Bedřich Vašek, profesor na olomoucké teologické fakultě, který měl primiční kázání. Dne 7. srpna téhož roku uděloval v našem farním kostele novokněžské požehnání další primiciant, jehož jméno jistě nebude nikomu neznámé – P. Štěpán Trochta. V roce 1933 došlo ke změně patronátu nad místním farním kostelem (v osobě patrona se jednalo v podstatě o jakéhosi velkého kostelního „sponzora“). Dosavadní patron Josef hrabě Seilern-Aspang z Lešné byl vystřídán zlínskou firmou Baťa, resp. správou Baťovy nemocnice ve Zlíně. Ta totiž od hraběte Seilerna odkoupila lesy v Dolní Vsi a ve Štípě. Patrona tak od té doby zastupoval na schůzích fryštáckého kostelního konkurenčního výboru (jakési farní ekonomické rady) Josef Sláma, lesmistr ve Zlíně.

A na závěr přidejme ještě jeden úsměvný zápis P. Kubína z roku 1934. V tomto roce bylo pro kostel pořízeno několik soch, které uhradili místní farníci. Šlo o sochy sv. Ludmily, sv. Anežky, sv. Judy Tadeáše a sv. Aloisia. Poslední uvedená socha byla pořízena z daru stařenky Kolajové z Dolní Vsi a zhotovil ji jistý Javořík z Bystřice pod Hostýnem, příbuzný oné stařenky. A P. Kubín k tomu poznamenává: „Je to sádrový odlitek – který později vyměníme za pěknější. Dosud to není možno. Byla by stařenka uražena!“ *Pokračování příště – vn –*

HAITI SE OBRACÍ ?

Pokání k Bohu a proměna národa na Haiti skrze Ježíše Krista. Prezident Haiti vyhlásil národní třídní půst s modlitbami za odpuštění a uzdravení země. Zúčastnil se více než jeden milion lidí. Během těchto tří dnů došlo ke třem tisícům potvrzených obrácení, z toho 101 z nich byli kněží Voodoo. Krátký třiminutový dokument (s titulky) o této události najdete na youtube na tomto odkazu:

<http://www.youtube.com/watch?v=BHplqFW-C7Y>

Když vycházelo 12. února 2010 slunce, stěží jsem dokázal věřit svým očím. Přímo ve stínu prezidentského paláce v Port-Au-Price se shromážděovaly zástupy lidí. Prezident Préval zrušil každoroční masopustní oslavy a svolal svůj národ ke třídnímu půstu a modlitbám. Pastor René Joseph, spolu s ostatními duchovními měli a zorganizování této akce jen pět dnů, a když se rozednilo, bylo tam tolik lidí, že je nebylo možné všechny obsáhnout pohledem. Když pastor Joseph přistoupil k mikrofonu a začal s úvodní modlitbou, stáli Haiťané s rukama vztaženýma k nebi a zoufale volali k Pánu Bohu Všemohoucímu, aby jim odpustil a uzdravil jejich zemi. Byl tam nejméně 1 milion lidí, který naplnil hlavní náměstí v centru města. Někteří vylezli na stromy, jiní byli na střechách domů, další na střechách automobilů. Od šesti hodin ráno do šesti hodin večer, během každého z těchto tří dnů, byli tam. Naslouchali čtení z Bible, modlitbám a písním chvály, které zaznívaly. Byla učiněna prohlášení o pokání. Prvního dne ráno se dokonce dostavil premiér země. Nemluvil k zástupům, jen prostě stál a více než hodinu plakal. Odjel jen proto, aby se o pár hodin později vrátil s prezidentem Prévaem, který potom k lidem promluvil. Pastoři na něj vložili ruce a modlili se za Boží požehnání pro něj, když stál a volal k Bohu, aby uzdravil jeho zemi. Víte, tento národ se pokořil před Bohem a Bůh byl potěšen. Během těchto tří dnů došlo k mnoha potvrzeným obrácením. Dá se říci, že 12. února 2010 se nad Haiti otevřelo nebe a Duch Svatý sestoupil a tuto zemi.

(převzato z youtube)

NEEXISTUJEME NÁHODOU - KAŽDÝ ČLOVĚK JE BOŽÍM POSELSTVÍM

Každý člověk je nenahraditelným Božím poselstvím a má darovat světu něco zcela osobního.

Nejsme náhodným produktem evoluce, nýbrž tvory povolányi vědomě do života.

Bible říká, že jsme stvořeni proto, že jsme chtění.

Bůh totiž neuvádí v existenci nic, co nechce:

„Jak by něco mohlo trvat, kdybys to nechtěl, nebo se uchovat, kdybys to nepovolal k bytí?“

Co však Bůh chce, to také miluje.

Tvoří pouze v lásce, poněvadž „Bůh je láska“:

„Ty miluješ všechno, co je, a neošklivíš si nic z toho, cos udělal, neboť kdybys něco nenáviděl, nestvořil bys to“.

AŤ JSI DOBRÝ ČI ŠPATNÝ, JSI MILOVÁN

Jsem tedy milován, ať jsem dobrý či špatný, známý či nevýznamný, nadaný či nechápavý, zdravý či postižený, černý či bílý, věřící či nevěřící. Podle Bible a Ježíšova života už pouze skutečnost, že existuji, je dokladem toho, že mě Stvořitel miluje, že mě chtěl a chce. V každé chvíli mě Boží milující vůle nese a udržuje – ještě dřív, než na ni odpovím. Bez mé odpovědi však Boží láska přijít nemůže.

ŽIJU, PROTOŽE MĚ BŮH VŽDYCKY MILOVAL

Jestliže jsme pochopili a zakusili, že Bůh miluje bezpodmínečně každého osobně, stali jsme se svobodnými a Božími přáteli. Rozdíl je nesmírný a dopad na osobní život nanejvýš významný. Neplatí už, že budu-li dobrý, Bůh mě bude mít rád a moje bytí bude mít smysl. Nýbrž: Žij, protože mě Bůh vždy miloval, nezávisle na mém výkonu a na mých morálních kvalitách. Zasáhne-li člověka tato „skrytá“ skutečnost, potom v něm roste hluboká vděčnost a velká svoboda. Pokud se mi dostalo této „uzdravující zkušenosti“, budu Bohu odpovídat a odevzdávat se mu svobodně a z lásky. V tomto výchozím bodu získávám vše proměňující existenciální „náhled“ a odtud pochází také moje první a nejhlubší povolání: nechat se obejmout Boží láskou, nést Boží rukou.

**Zpracováno podle knihy Josefa Mauredera
POROZUMĚT BOŽÍMU VOLÁNÍ,
kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.**

Z VAŠICH DOPISŮ - DĚKUJI „TRNAVJANÉ“!

Ani jsem původně nezamýšlel jít na sobotní večerní mši.

A že je po ní v kostele koncert jsem sice věděl, ale jako většina Fryštáčanů, na to zapomněl. Přesto se to všechno sešlo tak, že jsem do kostela v sobotu vyrazil a zůstal i na „Popelku Nazaretskou“ v podání trnavského chrámového sboru. Knihu básní Popelka Nazaretská jsem kdysi dávno dostal k vánocům, přečetl ji, ale moc na mě nezapůsobila. Asi tak jak může básnická sbírka zapůsobit na třináctiletého hochu. Ta kniha pak z mého života zmizela a nenašel jsem ji dodnes. Věřte nebo nevěřte, ale básně z ní jsem si v sobotu večer v kostele připomněl. Ne doslovně, ale tak jak to asi mnozí znáte: „to už jsem někde slyšel (nebo četl) a bylo to krásné“. Tak se ve mně vyrojily vzpomínky, jak jsem je slyšel v přednesu našich hostů z Trnavy. Vše zakomponované do pěkných melodií, probarvené přednesem krásných veršů.

Proto děkuji Trnavjané, vrátili jste mi kus mých krásných vzpomínek!

A nám Fryštáčanům nevyčítám, ale mnohdy se v městě konají akce, o nichž sice víme, ale nakonec si řekneme: proč tam chodit? Ty akce někdo organizuje a určitě ne proto, aby si jich užil sám. Tato akce neměla velkou propagaci, přesto si myslím, že měla daleko větší kulturní a uměleckou hodnotu, než mnohdy proklamované akce „umělců ... kdoví odkud“. Byla totiž z našeho kraje a proto nám blízká, jak podáním, tak samotnými verši.

Bedřich Bělák

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA V DISU - ŽIVOT MILOVANÝCH DĚTÍ

Od 26.- 28. února se v DISu uskutečnila duchovní obnova, kterou vedl náš bývalý farní vikář (neboli kaplan) a bývalý vojenský kaplan, salesián Jožka Glogar. Ten je nyní ředitelem salesiánské komunity na pražském Jaboku. Ráda bych se s Vámi podělila o to, co jsme zde slyšeli. Rozjímali jsme nad slovy, které slyšíme při každé mši svaté: „Ježíš vzal, požehnal, lámal a dával (svým učedníkům při poslední večeři). Začínali jsme Ježíšovým křtem a Proměněním na hoře Tábor, kde ho Bůh Otec prohlásil svým milovaným Synem. Přemýšleli jsme nad slovem požehnání, že se jedná vlastně o dobrořečení. Jožka uváděl příklad iniciačního rituálu přijetí mezi dospělé ve 14 letech: „Synu, nikdy nezapomeň, že jsme se s maminkou o Tebe vždy s láskou starali. Je jedno, zda budeš zdravý nebo nemocný, jestli budeš mít úspěch nebo ne. Jestli se Ti bude dařit nebo ne. Nezapomeň, že jsi náš syn a že Tě máme rádi.“ Potom jsme přemýšleli nad tím, že nejenom my, ale i lidi kolem nás jsou Bohem požehnaní, že i je Bůh miluje. Hůř přijímáme čas lámání, když jsme zlomení, všechny naše plány a naděje se rozbily na střepey. Ale právě skrze tyto střepey slunce krásně září. A každé naše zranění je jako diamant. Nepomůže nic jiného, než ho s láskou vzít jako Boží dar. V závěru se mluvilo o tom, že zde nejsme sami pro sebe. Právě štěstí nacházíme ve službě druhým. Obyčejné věci, ale čas od času je dobré si je připomenout. **Díky Jožko!** - is -

- 1.4. Zelený čtvrtek
- 2.4. Velký pátek
- 3.4. Bílá sobota
- 4.4. Zmrtvýchvstání Páně
- 5.4. Velikonoční pondělí
- 11.4. 2. neděle velikonoční
- 18.4. 3. neděle velikonoční
- 23.4. Svátek svatého Vojtěcha
- 25.4. 4. neděle velikonoční

Svatý Vojtěch

ZNÁMKY

Děkujeme všem těm, kteří odevzdávají použité známky a prosíme stále o další. Je to velmi potřebné pro misijní oblasti. Uděláte tím hodně dobra. Připomínáme to proto, že v době velikonoce budou přicházet opět dopisy a přání, tak se snažme využít každé známky, aby neskončila v koši.

- jm-

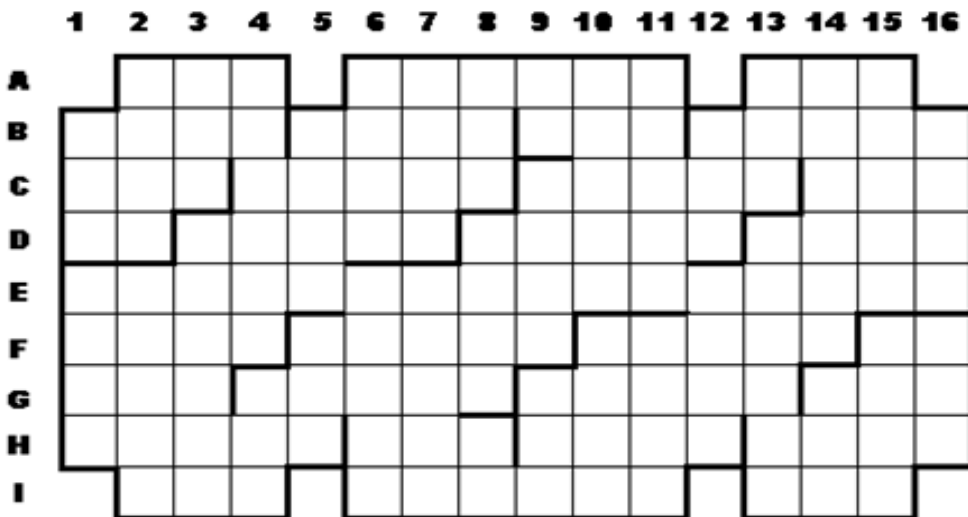
**PROGRAM KLUBU MAMINEK
VŽDY V ÚTERÝ OD 9 - 11 HODIN:**

- 6.4. – Cvičení a říkanky s maminkou Dankou
- 13.4. – Medicinální pedikúra s Petrou Chromčákovou
- 20.4. – Laminování – výroba prostírání ze zatavených folií.
- 28.4. – Návštěva místní knihovny – **pozor tentokrát ve středu**

**PRAVIDELNÉ ČTVRTKY OD 16 DO 18 HODIN
VOLNÉ HRANÍ PRO DĚTI**

KŘÍŽOVKA NA DUBEN

Nesnadná se ti zdá i ta nejlehčí práce...(tajenka)

Vodorovně: A. Projev přízně, účetní, remíza v šachu. – B. Hořký nápoj, zastav, turecky „otec“, náš kosmonaut. – C. Muž. Jméno, část těla, krutý člověk, předložka. – D. Ruský souhlas, vlna na kůži, druh ceniny, německy „pán“. –

E. Tajenka. – F. Česká řeka, část básně, vybavení jídelen, chem. značka berylia. – G. Město v Japonsku, popínavá rostlina, obec severní Moravy, neobut. – H. Starogermánský bůh hromu, mužské jméno, oslovení babičky, hudební značka. – I. Opak pod, opak pasiv, polní míry.

Svisle: 1. Předložka, opak záporu. – 2. Ženské jméno, značka kotlů pro topení. – 3. Druh koření, rybí zápach. – 4. Rohožky, souhra. – 5. Jeskyně, angl. oslovení muže. – 6. Plynný uhlovodík, slovenské město. – 7. Podnik zahraničního obchodu, malý kůň. – 8. SPZ Opavska, jihoamerický keř, iniciály herce Töpfera. – 9. Předložka, deset centů (slovensky), pás ke kimonu. – 10. Tělnatá, stroj na tkaní. – 11. Český herec (Jaroslav), podnik ve Dvoře Králové. – 12. Koryš, tmavé části dnů. – 13. Anglicky „pero“, jméno herečky Růžičkové. – 14. Jednotky elektrického proudu, les. – 15. Latinsky „země“, obuv. – 16. Bodná zbraň, vysoké karty.

Nápověda: G. Aki, 11. Tiba, 15. Terra.

Tajenka z minula ... mléko je nápoj nejen pro děti

Připravil František Zálaha

F A R N Í Č E K – Z P R A V O D A J F A R N O S T I S V. M I K U L Á Š E V E F R Y Š T Á K U

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel,

Mgr. Vít Němec, Ludmila Görigová ml., Libor Kučera

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRAZUJE PRAVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 3. 4. 2010 v nákladu 250 ks.